

საბოლოო სიამაყეს სახალხო გვარდიანსა და გენდარმებს საქართველოს წინააღმდეგობაშია. გენდარმების მიერ დატყვევებული ინტელიგენტი და სხვათა დატყვევება და ნიკოლოზ მეორის დაპყრობა „ოპორტიზმი“ თითქმის. ამ ვაგონიდან გამოვიდა ახალგაზრდობა, ჰეილიანი ყურნალ გახდებოდა. ომამაჟურის დატყვევება და თავისუფლება ამით ჩამოვიწყებინა. წამსვე სხვა სხე მიიღო სადღესასწაულო, დაიბრუნა ყველა ურნალ-გაზეთი და პირველი ნომერი მატარებელი დატყვევებული არც ერთი არ დარჩათ. პირველი ნომერი მატარებელი ჯერ არ წაიხსნა. ველოდებით. პირველ საათზე მივდივართ.

საქართველო მოაწვევს სამაგიერო საბრძოლველი ბათუმელმა ამხანაგებმა ჯერ-ჯერობით „სალაში ბათუმისა და საქართველოს სახალხო გვარდიანს“. გენდარმები ლამაზათ არის მოწყობილი, შესაფერი ხელ წარსწივები.

ამ მატარებელმა არ მოგვიტანა ის, რასაც ველოდით. არს ველოდით მისგან, ჩვენც არ ვიცით.

ყველა საზინელი დადგომილი დატყვევდა სახლში. გრძობდნენ, რომ დატყვევებული ერთგული დღესასწაული, დღესასწაული საზოგადოება და განსაკუთრებით მუსიკოსები ზეიმობდნენ, მაგრამ აქ კი, აქ, სადა პირველი დაიარაღო ამირ-კახკახის რევოლუციის აქცია, კვლავ წვედობილი მეფობს, სხვა დაპატრონებია. რა კარგი იყო, რომ დღეს ჩვენც, რომლებიც სხვა წარწერის საქართველოს, მოგვსმინა სიტყვები თავისუფლება მომხარებლობაზე.

საგარეჯო. გვარდიის დღე ჩინებულად ჩატარდა. თუკი მთელი გვარდია წყურთლია ფორტზე, მაგრამ შტაბში მთელი შტაბი და დღისათვის საზეიმო ფორტის მიქცევა. დიდის და სათნო პორტისა გვიგზავდა სადგურზე, სადაც შეგვიტანდნენ თფილისიდან მოსულ მატარებელს. მატარებელი თან მოჰყვებოდა მათი ყურთის გვარდია. პირველად მისასალმებელი სიტყვა წარმოსთქვა ნათ. კახ. გ. ზ. შტაბის წევრმა ამხ. ედგვარაძემ, ვარგ ზეიმის შტაბის სახელით და ნაცვლიერობა, ახალგაზრდა მარქსისტების სახელით ვ ვაგვარაძემ. დემონსტრაციაში მონაწილეობა მიიღეს მონაწილეებმა და პოლიტიკურმა პარტიებმა.

შედეგები

საბრძოლველი დაპატრონება. გაზეთ „საბრძოლველი“ ის ცნობით საბჭოთა მთავრობამ პეტროგრადში და მოსკოვში დასაბრძოლველი ბევრი გამოჩენილი სიონისტები. ერთადერთი ნაციონალური საფონდო ფული ჩამორთმეულ იქნა. სიონისტების სტრუქტურა საბჭოთა რუსეთის სხვა ქალაქებშიც. მიზეზთა ასახელებენ სიონისტების დასვლეთ ევროპის იმპერიალისტებთან კავშირს.

ინფორმაცია

საკვირი რუსეთის შესახებ. ოკუპირების უნივერსიტეტის ლიბერალური კლუბის კრებაზე ასკვირდა წარმომადგენელი სიტყვა, რომელშიაც იგი ჰქცევა ინგლისის და მოკავშირე სახელმწიფოების რუსეთის მიმართ გაბედულ პოლიტიკის უქონლობის გამო. რუსეთის საკითხის შესახებ ასკვირდა შემდეგი განცხადება რუსეთის ხალხს შესაძლებელია ორ გზით მივყოფილიყო: ერთი—ხალხს შევინარსოთ ცნობილ უნდა იქნეს საერთაშორისო საშრობობა; ამ შემთხვევაში ორ უნდა აღვავლო იქნეს დღემდე და პირიდან და ამიზნით ყოველგვარი დატყვევებული დახმარება უნდა გაიყოს დღემდე კოლხას და სხვა ბალშევიზმის წინააღმდეგ მებრძოლ ძალებს; მეორე—მივცეს საშუალება რუსეთის ხალხს თვითონ შეადგინოს სასურველი მთავრობა. ამ შემთხვევაში მოკავშირეთა სახელმწიფოებმა ყოველ გვარ ზომები უნდა მიიღონ ახლათ დაარსებულ სახელმწიფოების დასაცავათ, როგორც გერმანიის, ისე ბალშევიზმის თავდასხმისა. ასკვირის შემდეგ უკეთესი და სამართლიანი იქნებოდა უკანასკნელი პოლიტიკა, რომელსაც დატყვევებული ინგლისის პრეზიდენტი მიხსნა, რომ იგი თავისი მოქმედებაში თავისუფალი ყოფილიყო. ბოლოს ასკვირი ეხება ბალშევიკების წინააღმდეგ ბრძოლას და აღნიშნავს, რომ დღემდე კოლხასი მიზნების განხორციელების საქმე დღეს უფრო უნდა უკავშირდებოდეს მთავრობის მიზნების განხორციელების საქმეს.

კამ. ენდოვების და პროფ. პერხახაძის. თემთა პალატის დეპუტატმა კამ. ენდოვების რუსეთის საკითხის შესახებ შედგენილი განცხადება: უნდა ინგარიში გამოვიყოს ფაქტებს და დროა დაიხანობოთ, რომ საბჭოთა მთავრობის წინააღმდეგ ბრძოლა თითქმის კიდევ ძალიან დასრულებულია. თუ კი ბრძოლა თვის დავებზე უფრო ერთი განმარტავალი რუსეთთან ხალხს ჩამოვადება იქნება მიუხედავად იმისა, გესტრის ეს წინა, თუ არა. რუსეთში მშვიდობიანობის დაპყრობა სა-

სარგებლო იქნება, როგორც ინგლისისათვის, ისე მთელ ევროპისათვის. გაბედულ პოლიტიკის წარმოებას რუსეთის საკითხში მოითხოვს მოკავშირე სახელმწიფოების მხრიდან პროფეს. პერხახაძის, რომელმაც დიდი ხანი ცხოვრობდა ციხეში და ადგილობრივ გაეცნო რუსეთის ცხოვრებას.

ა მ გ რ ი ა

პრეზიდენტის არჩევნებისათვის. შეერთებულ შტატებში მალე უნდა იქნეს არჩეული პრეზიდენტი. ჩიკაგოდან მოსულ ცნობების თანახმად, იქ მომხდარა მრავალ რიცხოვანი წესითა ყრილობა, რომლის სავანსაც საარჩევნებო კანდიდატის დასახელება შეადგენდა.

ო მ შ ა ლ ე თ ი

ციხეში. უკანასკნელ ორ კვირის განმავლობაში სტამბოლში 5 დიდი ციხეები გაჩნდა. გადაწყვიტა 400 მდე სახლი. რამოდენიმე ათასი მცხოვრებელი უპირობო დარჩა, რომლებიც ამ ენათ შეჩვეულებს ადარებენ თავს.

ა დ რ ზ ე თ ჯ ა ნ ი

„მუხავატი“ ის ყრილობა. 11 დღე მხერს 7 დღის მუშაობის შემდეგ მაქოში დაიხურა თურქთა ფედერალისტების დემოკრატიულ პარტიის „მუხავატი“ ის მე-2 ყრილობა. ყრილ. დაქ. მუხავატი-ის ცენტრ. კომიტეტი მთელი შემადგენლობით, საპარლამენტო ფრაქცია და 140 მდე დელეგატი ადრეგარჯის ყველა პროვინციებიდან. ყრილობაზე უხარო კამათი გამოიწვია ცენტრალურ კომიტეტის მოსწინებამ თავის მუშაობის შესახებ. ოპოზიციურად განწყობილი წევრები კრიტიკის ქარცხცხვით ატარებდნენ მოხსენებას და აღნიშნავდნენ, რომ ციხის უმოქმედობის გამო გლეხებს და მუშებს პარტიის პრეს-ტურა შეუძლებელია. იბრავინ ხალხობა განაცხადა: ჯერაილკის რაიონში და აუგანში ბუგებმა მ ჯერ ძალით გადახდვირეს გლეხებს ღალატისადაც; მისი აზრით ამით აზ ნება მ მოვლენა რომ ბევრ ალავს დეცეა „მუხავატი“ ის პრესტიჟი და მისი ალავი „იტრიხატი“ მა დაიკავა. მანვე აღნიშნა მოვლენები, რომ ბევრი წევრები ეთ და იმავ დროს სხვა პარტიის წევრთა თავი თვლიდნენ. დიდი კამათი გამოიწვია აგრარულმა საკითხში. ოპოზიციის წევრები უკუიხებდნენ საპარლამენტო ფრაქციას ამ საკითხისადმი უფროდლებობას. პარლამენტის წევრმა რზა ბეგ ათაბეგოვმა საპასუხობით სხვათა შორის განაცხადა: „პარტიულმა დაფრთხილ მიუვა გლეხებს; მაგრამ ჩვენ ვერ მოვუხერხებთ ის, ვინაიდან განსაკუთრებული პირობებში ვიმყოფებით“. ყრილობაზე აღნიშნა ასეთივე წინააღმდეგობა აგრარულ პროგრამაში; ზოგი მომხრე მიუვა სასყიდლით გადაცემულ, ზოგი უსასყიდლოთ. ბოლოს შეწყობრებულ იქნა აგრარულ პროგრამის მე-2 და 25 მუხავატი შემდეგ სახით: 1) სახაზინო, ყოფილ მეფის, მემამულეების და აგრეთვე ვერძო მესაკუთრეთა მიწები უნდა ჩამორთმეულ იქნას უსასყიდლოთ და დაუბრუნდეს მშრომელ გლეხობას; 2) მიწის გადაცემის დროს მემამულეთა და ვერძო მესაკუთრეთა კუთვნილი წყლის მაქიმამებელი და მატარებელი ჩამორთმევა მათ სასყიდლოთ, რასაც პატრონები მიიღებენ ფონდთან, რომელიც უნდა შეიქმნას დიდი კვლავაზე დაწესებულ ჯვანახლების დაწესებობით. მომენტის შესახებ მიღებულ რეზოლუციის დედა აზრი შემდეგია: ყრილობა პრინციპიალურად სტამბის საუბრებშით კავკასიის სახელმწიფოებისათვის ერთი კონფედერატიული სახელმწიფოში შეკავშირების და მოწყობის მთავრობის იმუშაონ ამ დიდის განმარტავებლობა; ყრილობა საშრობობას ხედავს დენიკინელთა მის წინააღმდეგ და მოწყობის დემოკრატიკაში მზათ იყოს მოსალოდნელ თავდასხმისაგან თავის დასაცავათ; ყრილობა თანაგრძობის გამოსთქვამს მთიელთა მიმართ, რომლებიც მედგრათ იცავენ თავიანთ თავისუფლებას მოხალისეთა თავდასხმისაგან.

დაიწყებული ივგარი

როდესაც ჩვენს ციხის სიამაყე ნ. ჩხიძის უსმენელი ხოლმე,—გული ყრიველთვის უჩვეულოდ მიწყებდა ცემის და ყვავილოვანი ფიქრები მეფულებიდან.

ალბათ ვინახათ თქვენი ყრმობის გაორიყვისას პირველი ტრფომის შეგარდის დეპუტატი სიხმარი. წარმოგიდგენიათ თავი თვის იმ გრძელულ მეფეთ, რომლის თვითველი გადომებზე ვარსკვლავებით იქედება ცა, ფროსინთა ეთ ქაქკეთი ცოცხლებდა ლეკვარდო, ვარდ ყვავილებით ღლიანდებ წაქკეთი და სიყვარულის ენობით იგზნებინა გულში.

თქვენმა გნდომიანმა გახანგრძლივებამ ამ სიხმარის, მაგრამ არ სურვილი აპდლობა ადამიანს, რომ თქვენ ავბლომოდით. გამოგლოდინით ტილის სინამდვილეში და მწარედ აქციობინებულხართ. სიხმარი იგი მკაცრად აღებულია და ბო-

ლოს მთლად გამჭარალა ვით ცისარტყელა ფრად ფერადი.

სწორედ ასეთს ივგითის სიხმარს გავიხებთ ნ. ჩხიძეთ.

გსურთ სამხედრო, ვაივით, თუ ვის სიხმართათა ნ. ჩხიძეთ ამ ქვეყნად დარჩენილი და ვერ მიხმვდარხართ.

ერთხელ, როდესაც იგი რომელიდაც რომის აღსარებულისას სანარტულ განცდას გვგვარდა,—იღუმალ რამ ხმამ ჩამახა, რომ იგი დაიწყებული სიხმარი ამ სამოთხისა, რომელიც ოდესღაც ამიწვენიბდა ჩვენს ქვეყანას. იგი ის ანგელოზია, რომელიც შეადრწუნა ღვთის რისხვამ, მორჩილებით არ გაყვია ზენა ამ ქვეყნად, არაჩი ამ დარჩენა და მის აქეთია, რაც კაცობრიობისათვის ერთად იწვევა სევის სახილში.

ხალხისგან ვერაფრით გამოარჩევთ, ისე შევისხლხობრცა და შევისგავსა. მისს უკვდავებას ამტკიცებს მარტო ის, რომ მისი სახე ლეთიერი შექითაა გაბრწყინებული, მისი ხმა სამოთხის იაზიბინა შეუტყვევული და მისი გული იმ სიყვარულის ცრემლითაა აპირთავრებული, რომელიც ტილ-ცხოვრების ქუანტ დამხვ გველ-ცხოვრებას, სასოების შარავანდლით და თილისმან ძახილით მიგვიწოდებს მშვენიერების მწვერვალუბისა.

თუ ვინა ნ. ჩხიძეთ და რისთვისა მისი თამაში ასე დაუვიწყარი. აი რის-ც ვისა მისი ხმა კაუზით მოხავერდებული და თვალები ცრემლითა ისრებით დაბურული.

ალბად იმტრომ მომხარება მისმა თამაში პლატიონის სული, რომელიც (ლავა ამ მდორე ცხოვრებაში და 35 ადგილიან სიკვლის სამშობლოზე.

ქუანტარტად ნუკას არსებობა უღია დღესი დარბა სწარმოებს. მას ვერც დაუთმია საგოდებლად გადატყვევების ქვეყანა, რომელიც სათუთ ფრთებს უღანძავს, ოცნების უტრიბებს და ვერც სამოთხის ივიწყებს, რომელიც ოდესღაც ალაღებდა კაცობრიობას.

ნუკას სწამს, რომ მისი წმინდა ლოცვა, სილამაზის ღირსობა ჩვენს ხელოვნების ტაძარში ისეთს წარმტაცს მრავალსაზოვან სიმფონიად გაიზრდება, რომ უმეცხად აღვწყობს მთავალულ მეშველ ცოდვის და მოაგონებს იქაურ მკვიდრთ მივიწყებულ ქვეყანას.

ამ სიმფონიის პირველ პანეგმა უქვეყნა აახწყის, რომ იმედის ცისარტყელა აელფერდა საქართველოს მწვაბულ ცაზე.

ნუკას სასოებისა ლოცვა უქვეყნად მოაგონებს სილამაზის ღმერთს ნასამოთხარს საქართველოს და კვლავ ეფებდა აყვავებს. კვლავ გადატყვევს მას ქვეყნა მუხათა და ანგელისთა პარნასად.

და თურქობაზე

თავაროების სტამბის საქმით მოწყობის შესახებ. ის გარემოება, რომ ძველი მთავრობისაგან დარჩენილი სტამბები მეტად უზრუნველ მდგომარეობაში იყო, საბრძოლველს ნაცვლით ზარალს აღძვდა ახალ მთავრობას,—ბევრს აფიქრებდა და აწუხებდა.

სამუშაობარ, რესპუბლიკის მთავრობამ აღწერა მთელი ზომები თავისი სტამბების საქმითა მოსაგვარებლად. აგრ წყლიწვადზე მეტია ამის შესახებ ზრუნვა არის და ზოგიერთი სტამბის საქმე ჯერაც ვერ ჩამდგარა შესვერკალაობრში.

კარგა ხანია მის შემდეგაც, რაც მთავრობის მიღობა და აზრი სტამბების გაერთიანებისა. არჩეულ იქნა კომისია და მის მიერვე მთავრობის სტამბების მდგომარეობის გამოკვლევა. კომისიამ დაასრულა მუშაობა და მოხსენება წარუდგინა მთავრობას. კომისიის იმ აზრს დაედა, რომ გაერთიანების სტამბები, მოწყობის ერთი მართელებობა და სხვ. ყველა საქმეში მთავრობის სხვადასხვა დაწესებულებათა, რომ შესრულდეს, ამითვის საქმე იქნება ერთი დღის სტამბა კი, ფართოდ და კარგად მოწყობილი, შესაფერი ზენობით,—გამოსთქვამდა კომისია, ხოლო რადგან ამ ენად შესაფერი შენობის მოვლა შეუძლებელია, ამიტომ შესაძლებელია დაინახეს ორი სტამბის დატოვება.

ორი სტამბა რომ თავისუფლად ეყოფა მთავრობის სხვადასხვა უწყებებს, ცხადია. თუ ძველად არსებობდა ამდენი სტამბები, საქმე იყო, რადგან თფილისის ცენტრი იყო თითქმის მთელი კავკასიის. დღეს მდგომარეობა შეიცვალა და ამდენი სტამბის დატოვება თუ ზარალს არ მიყვება დღევანდელ მთავრობას, ვერც სარგებელს მოუტანდა.

ეგრედ წოდებული მთავრობათმფლობელ სტამბა დღეს ეკუთვნის შინაგან საქმეთა სამინისტროს. მტკიცება არ უნდა, რომ ერთ სამინისტროს ასეთი მზობრილი სტამბა არ ესაჭიროება. ასევე სამხედრო სამინისტროს კუთვნილი სტამბა (წინად სხედრო შტაბის) საქ-

მეც. საკუთარი საქმე ცოტა აქვს და იძულებულია ბეჭდოს კრძო საქმეები. მიუხედავად ამისა რამდენიმე სამეცხადე მანქანა მიიქცე უსაქმოდ დავს.

მეტად კარგათ მოწყობილი რკინის გზის სტამბა. ამ თქმა უნდა, ჩვენი რკინის გზისათვის დიდი და რამდენიმე მანქანა იქაც არ მუშაობს.

არის კიდევ მეოთხე საქმეზე მზობრილი სტამბა მეტეხის ციხისა, რომელიც ამ ბოლო ხანებში სხვადასხვა უწყებების ხელში გადადიოდა. იგი განსაკუთრებით კრძო საქმეებით მიიღობდა და დღეს უკვე დაქტრალად არის გამოცხადებული.

არის ვაგონთა რამდენიმე წყრილი სტამბა, მაგრამ მე მათზე არ შევეჩვივდები. უმთავრესია ეს სტამბები და ამით უნდა მიქცეს მეტე ყურადღება. ამ სტამბებში უნდა გამოიჭრას ორი სტამბა. ერთი—რკინის გზისა—უკვე არის, საქმეები მიემატება, განყოფილებები გაერთიანდება და სავითრად გაუშვალენ დღეს მისი მდგომარეობა. მეორე უნდა მოეწყოს ცენტრში, შესაფერი ზენობით და კარგად მოწყობილი სხვადასხვა განყოფილებებით: სამეცხადე განყოფილება, საკინე-ფი, სახანაფი, ასობი ჩამოსახმელი, ცისკოგრაფია, სტერეოტიპია და სხ. ისე უნდა მოეწყოს, რომ მეტე არ ჰყავდეს ჩვენში. ამას აქვს მნიშვნელობა სახელმწიფოებრივად და ეკონომიურად—შეძლება ყოველგვარი საქმეების შესრულება კარგად და ბლომად, რაც შემოსავლს გააღძვლებს.

მეტევის გარდა ჩვენში დიდი მნიშვნელობა აქვს შრიდის ჩამოსახმელი ციხით ერთი ფრანგი (მადერი), რომელიც რკინიდან ასხამს ქართულ ასოებს, მას მეტეუქობას ვერაფერი უნდა. მთავრობის სტამბებთანაც არსებობს ასობი ჩამოსახმელი, მაგრამ ვერ არის კარგად მოწყობილი, იმდენსაც ვერ აზნაღებს და ვერც ისეთი ღირსებისას ასევე სახანაფის, ცინკოგრაფიის და ზოგიერთ სხვა დარგების საქმეც. ყველა ამით ესაჭიროებათ დაქარებით მოწყობა.

მთავრობის კუთვნილი სტამბები იმდენად ბევრია და ისეთი ღირებულების, რომ თუ გაერთიანდებთ და ახალ საფუძველზე დაეყარებთ, თითონვე მძღებენ თანდათანობით სხვადასხვა განყოფილებების მოწყობა მოწყობილებას. ჩვენ ასეთი მაგალითიც გვაქვს—ქალაქთა კავშირის სტამბამ მოაწყო რვეულების სახანაფი და სულ ცოტა ხნის განმავლობაში თითქმის ნახევარი მილიონი რვეული გამოუშვა.

იმისთვის, რომ მივლოთ ერთი მზობრივი სტამბა, საჭირო იქნება ყოფილ მთავრობათმფლობელ და სამხედრო შტაბის სტამბის გაერთიანება. ეს ორი სტამბა უნდა გადატანილი იქნას ახალ შტაბში, რაც უფარგისია უნდა მოშორდეს და რაც კარგია—დარჩეს. ამით შევძლებთ ჩვენს რესპუბლიკის შემოხვედის წყარო ვავუნირებს.

რამდენადაც ვიცით, ეს ყველაფერი მთავრობის გადაწყვეტილი იქვს, და თუ მე ამის შესახებ ამ შენიშვნას ვწერ, ამით მიიღებ ხელ შევუწყობ ამ საკითხში დაქარებით დაბოლოებას. ჩემის ფიქრით, რად-ნადაც დაქარებთ მოხდება ეგ, იმდენად უკეთესია ყოველის მხრივ. დავაგანება რა საქმეს უნდა ხსენებ, ჩვენი რესპუბლიკის სიმდღერს ზიანს მიავყენებს.

გეოგრაფიკული

გაზეთებში აღნიშნული იყო, რომ ჩვენი მთავრობა მოწყობილია შეიძინოს რამოდენიმე გემი რესპუბლიკის საერთაშორისო. მისთანვე ასახელებდნენ ბ. ხოშტარის, რომელიც, ვითომ, გაიგზავრა კიდევ ამერიკაში გემების სასყიდლად. აგრეთვე საქართველოს სატრანსპორტო საზოგადოება, რომელიც უნდა მოეწყობა მონაწილეობით, სცდლობს შეიძინოს გემები.

ყველას კარგათ აქვს წარმოდგენილი, თუ რა არის ზღვისათ და მათი დატოვება სხვის ტრანსპორტით და ათავის ზღვის ტრანსპორტით. ჩვენის აზრით, ამ საქმის სისრულეში მოყვანა ანჭაობათ არის დაწყებული, წინასწარ შეესწავლიათ.

მართლაც: წარმოვიდგინოთ ერთ წამს, რომ ბ. ხოშტარის მოგზაობაში მშვიდობით დამთავრდა და ჯერ შე ვეკუთვინა და მერე დიდი ხნის დავაინებოს შემდეგ „სანავაგე-საქონლით“ დატვირთული გემები საქართველოს საერთაშორისო პორტში გამოცხადებულნი—პრეზიდენტი კორდანი და „საქართველო“ მოადგა ჩვენს ნაპირებს.

წარმოვიდგინოთ აგრეთვე ერთ წამს, რომ სატრანსპორტო საზოგადოებამ შეიძინა იტალიაში ორი გემი „თამარ მეფე“ და „რუსთაველი“ და ისინიც „დატვირთულნი“ მოადგენ ჩვენს ნაპირებს.

რა სიხარულით შევხებდებო ხალხი ამ ცნობას, როგორ ყველანი იწყებენ ფოთში მოგზაობას, რომ თავიანთ თავ-

ლით იბლონ ქართველი ხალხის საკუთრებად ნაყიდი გემები.

ხალხის წარმოდგენაში, იმ დღის შემდეგ გაქმება ყოველივე სიმშვილი და სიძველე, რადგან საკუთარი გემები განუწყვეტელი იწყებენ ზღვის საზღვარგარეთიდან ყოველივე სანავაგეს, ნაცვლად ჩვენს ხელს საქონლისა.

მაგრამ, როგორ მალე დაეკარგება ხალხს იმედი, როცა დაინახავს, რომ გემები თითქმის ცარიელი მოადგენ სამშობლო ნაპირებს და მხოლოდ იმდენი, როცა გამოჩნდება საქართველოს ნაპირები, შეძლებს აფერიალებინათ საქართველოს დროსა.

განცვივებული ხალხი მშუხარებით მოისმენს ბ.ონ ხოშტარისაგან და სატრანსპორტო საზოგადოებისაგან შემდგმ გრძელ საზინელ ამბავს:

ბევრი წვალენისა და აუარებელი ფულის დახარჯვის შემდეგ, როგორც იქნა შეიძინეს, პირველმა ამერიკაში ძველი ორი გემი და მეორე იტალიისაგან იაპონიაში ნაყიდი ძველი გემები. მეორე მეთხველი მოისმენს მას, რა საშინელი წვალენით დაამტკიცეს ნაყიდობის ქალღმობი-ნორტაროშობთან, ნა მეტნავათ ამერიკაში, რადგან არც ერთი ნორტაროშობ არ თანხმდებოდა ნაყიდობის ქალღმობი საქართველოს სახელმწიფო და მის მთავრობის სახელთან შე შედგენათ, რადგან ვერც ერთი „სახელმწიფოთა აღმანახში“ ვერ იპოვეს დამოუკიდებელი სახელმწიფო საქართველო და ამიტომ, იძულებული იყვნენ აქტიურ პირებზე „საქართველოს ქვეშევრდომთა სახელზე“ დაემტკიცებინათ მას ყიდლობის ქალღმობი, რადგან წინასწარი პირობები შეუძლებლად ჰხდოდა ზარის ყოფის ნაყიდობაზე.

მეორე მსმენელი მოისმენს ჩვენი დროში ტრადიციის, როცა ამერიკის ნავთსადგურში აფერიანებულ საქართველოს დროში (იმისდაიხებდავით, რომ კაპიტანი არწყენებდა ბ. ხოშტარის, რომ ნავთსადგურ-იდან არ გაგვიშვენიდა) დაპირა ორმა გემმა გამოვლა და როგორ სანაპირო ზედასხედველებმა არ გამოუშვეს და კინადამ ზარბაზნებიც დაღუშინეს და ამის გამო როგორ დაეკარგა მთელი კვირა და მინც იძულებული გახდნენ საშინელ ფასებში ეყიდათ ამერიკული დროშა! როგორი მეორედებდა ეს ინგლისის ნაპირებთან, ვინაილარის სრულეში, სფინანგეთში, იტალიაში და კონსტანტინოპოლში (აი რამოდ მხოლოდ საქართველოს ნაპირებთან აფერიანეს საქართველოს დროშა) მეორე მეთხველი მოისმენს საშინელბას საქონლის თამაზე.—როგორი სიხარულით დატვირთეს გემები სანავაგე საქონლით და ქვენახშირი წამოიღეს იმ ანგარიშით, რომ პირველიავე ნავთსადგურში მიიღებდნენ ქვენახშირს, მაგრამ, როგორ მოსტყუდებდნენ, რადგან სააგენტოს უქონლობის გამო პირველივე ნავთსადგურში მათ ზარბაზნებს ქვენახშირზე (რადგან ქვენახშირი რიგით ეძლევა გემებს ყველა ნავთსადგურებში და ამ რიგისათვის კი უნდა გემებს ავარტები ყოფილიყო ნავთსადგურებში, ათავი წინასწარ დაეყოფინათ ეგვეტმა—საქონელი. ამისათვის კი საჭიროა რაიოთი ადრევე შეტყობინება) და როგორ ბევრი წვალენის შემდეგ, ერთმა სააგენტომ მიუხეხებულნი სპეკულიაციით მისცა ქვენახშირი და რომ ყველა ნავთსადგურში არ გამოკრებულყო ეს, იძულებული იყვნენ იმავ ნავთსადგურში ნახევარ ფსენში გაეყიდათ ერთი შესამედი სანავაგე საქონელი და განთავსებულენო ადგილები ქვენახშირით ატვირთული, რათა ფოთამდის საქმარის ქვენახშირი ჰქონდათ.

ნუ გვანება მკითხველს, რომ მე აქ რაიმე ვ დავაქებ. ყოველივე ის სიანდაცული იქედება, თუ ჩვენ მართლაც საკუთარი გემები შევიძინეთ იმ პირობებში, რა პირობებშიც ეხლა საქართველოს რესპუბლიკა იმყოფება.

ყველამ უნდა იცოდეს, რომ ზღვებზე გემის დროშას ისეთივე მნიშვნელობა აქვს, როგორც ხმელეთზე და სახელმწიფო ტერიტორიაზე სამინისტროების და ჯარის.

ვერც ერთ სრულეს ვერ ვაივლის გემი, თუ მეზღვაურთა დროშების ერთი არ განაცხადდა სანაპირო დარჯობა წინაშე თავისი ვინაობა,—ვინ არის, სიონი დარჯობა აღმანახის არ იმობივება ფერიანებული მართლის ვინაობა, რა სახელმწიფოს ეკუთვნის, თუ ცნობამ ექვე გამოიწვია, გზის განაგებობას არ იმისკენ და მათაც ვევერენ და თუ არ ასრულეთ მათი მოძიებება, ზარბაზნებსა ცი მიმართავენ.

ყველასათვის ცხადია, რომ შეუძლებელია გემებს ქვენახში (წამდენი) უაგენტოებით და არა შენიშვნისა) უაგენტოებით. სააგენტოები ყველა დიდ ნავთსადგურებში ისეთივე საჭიროება გემებისათვის, როგორც ქვენახშირი. გემი ვერც ნახშირს მიიღებს, ვერც თავის დროზე საქონელს დატვირთავს, ვერც თავის დროზე მოიშორებს ბარჯს თავიანთ ვერც ატარებინებს“ გაქცევა თფი-

ბით, თუ აგენტობა არა შეიქმნება მნიშვნელოვან ადგილს.

საჭიროა აგრეთვე მკოდნე რეზერვარი ერთი მეთხველი, თუ მოინდა, რაიმე ერთ მეთხველს მწიფობა და სხვა თუ ესე არ იქნება, რესპუბლიკის წინააღმდეგ დასაბრუნებელი ოპორტუნისტების ზღვის კანონები) და ზიანის მტრე ვერას მოვადგინა საქონლის გემები.

მაგრამ ნუ ჰგონია მკითხველს, რომ ყოველივე ამით ჩე მინდა მის გულს გამოვიწვიაო შემიძლება. ნუ დაყარდობს თავს ჩვენი დემოკრატია მადილის და ნუ მიეცემა მწარე ფიქრებს!

მე მხოლოდ ამქართველის წინააღმდეგ ვეზარბაძობ. ჩემის აზრით, საჭიროა გემების შეძენით კი არ დაეწყოს საქმე, ე. ი. შევიდნენ ქვეით, არამედ ქვეიდან პარტიიდან ზეითი დღისსენ და ეს კი შესაძლებელია შევძლებო:

უპირველეს ყოვლისა უნდა მოეწყოს სხვადასხვა სახელმწიფოების მნიშვნელოვან ნავთსადგურებში სავაჭრო სააგენტოები, რომლებსა დაინშნულბა იქნება, სხვათა შორის, აგრეთვე საზღვაო პირთმობით სხვა აგენტოები შესვლას. ამისათვის კი საჭიროა წინასწარი მო

